

РЕШЕНИЕ

№ 2387

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1665** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Д. О., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И. с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ“ кв.В. на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение № 485 от 01.02.2021г. на зачестник - председател на ДАБ при МС по Заповед № РД – 05-15/12.01.2021г., с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че не е изяснена фактичката обстановка по случая и е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Не е преценена ситуацията със сигурността в страната по произход, както и приложимостта на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ във връзка с чл. 15, буква „в“ от Директива 2004/83/СЕО. Не е съобразена нормата на чл. 75, ал.2 от ЗУБ.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт П., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и потвърждаване на решението като правилно и обосновано. Счита, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, а чужденецът може да се завърне в страната по произход.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № РД09- В – 748 от 06.10.2020г. на РПЦ — С., подадена от С. Д. О., ЛНЧ7000752232, гражданин на И., [дата на раждане] в Б., с висше образование, етническа принадлежност – кюрд, вероизповедание - мюсюлманин, сунит, семейно положение — неженен. Личните данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. На датата на регистрацията на чужденеца са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България. Предоставен му е и Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут в приемни на ДАБ при МС.

Проведено е интервю, за което е съставен протокол с рег.№УП–6143/21.10.2019г. По време на интервюто С. Д. О. е заявил, че е напуснал И., защото е имал проблеми заради етническия си произход. Бил спиран за проверка от шиитски групировки в Б.. За последно го проверили през 2014г., след което се преместил в [населено място] за две години, след което се върнал при семейството си в Б.. Напуснал И. легално в началото на септември 2020г. през ГКПП за Турция с издадена туристическа виза. В И. намерил трафикант, който го превел през Гърция в България. Намеренията му били да стигне до Германия, но бил задържан при опит да премине на територията на С.. Искан да остане в България, да се развива и да работи по специалността си. Не е подавал молба за закрила в друга държава. Не е бил арестуван или осъждан, не е имал лични проблеми в държавата си по произход, не твърди да е бил политически ангажиран, или да е имал проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност. Не е бил обект на заплахата или насилие. Не е имал взаимоотношения с армията и полицията. Семейството му живее в Б., под наем, нямат собствен дом. Посочва, че не може да се завърне в страната по произход, защото е участвал в масов протест срещу шиитските милиции от края на 2019г. до лятото на 2020г. Поводът за протеста е липсата на работа и корупцията. Счита, че съществува заплахата за живота му, защото е включен в списък на шиитските милиции с имена на протестиращи. Не може да се премести в С. И., защото кюрдите там нямало да го приемат, тъй като е роден в Б.. Кюрдите имали подобни проблеми и също протестирали. Искан да работи в България по специалността си и да учи по възможност фармация.

Получено е писмо рег. № М – 7193/23.10.2020г. на ДА „НС“, с което на основание чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС е изразено съгласие за предоставяне на закрила в Република България на С. Д. О., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На 26.11.2020г. жалбоподателят е подал молба до председателя на ДАБ при МС с искане за доброволно завръщане в И., молбата е оттеглена на 18.12.2020г.

В административното производство е приложена Справка с рег. № МД–700/21.12.2020г. относно Република И., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС. В нея се съдържат данни за състоянието със сигурността в Б. и положението на кюрдите – сунити. Справката е основана на данни от Е., В., А1 J., У.. Видно от справката, в Б. и южната част на страната от октомври 2020г. се провеждат протести срещу правителството заради корупция, липса на работни места, лоши публични услуги. Налице са данни за безследно изчезнали и убити протестиращи, включително и млади организатори, които са застреляни. Столицата Б.

е под контрола на официалните власти, но те споделят отбраната и правоприлагащите функции с шиитските милиции. Рисковете със сигурността са свързани с Ислямска държава и организираният от тях нападения. Основният фокус на тези нападения през 2020г. са силите за сигурност, а не цивилни лица. В резултат от протестите премиерът подава оставка и на негово място през месец май 2020г. идва на власт М. ал К.. Относно положението на сунитите се посочва, че те са мнозинство в западната, централната и северната част на И., докато Б., южните и източните части на страната са доминирани от шиитите.

Изготвено е становище от младши експерт Р. К., който след преценка на събраните доказателства е направил предложение да се откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на С. Д. О..

След анализ на личните причини, посочени в интервюто и преценка на данните от Справката за ситуацията в Република И., ответникът е стигнал до извода за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка, както и справка за актуалното положение в Иракски К., състоянието със сигурността, присъствието на ислямистки организации и/или шиитски милиции, положението на християните. Видно от нея, Иракски К. е определен като „фактор за стабилност“ в Близкия изток. Столицата С. е „относително стабилна“ от гледна точка на сигурността от 2003г. насам. В провинцията безогледно насилие се извършва на толкова ниско ниво, че като цяло няма реален шанс цивилно лице да бъде лично засегнато от безогледно насилие по смисъла на чл. 15 (с) от Директива 2011/95/ЕС. Шиитските милиции не атакуват лица в Иракски К..

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 04.02.2021г., жалбата срещу него е подадена на 15.02.2021г., в преклузивния 14 – дневен срок, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в установената писмена форма с изложени мотиви от фактическа и правна страна. В административната преписка се съдържа заповед №РД 05 – 15/12.01.2021г., издадена на основание чл. 6, ал. 6 от Устройствения правилник на ДАБ при МС от председателя на ДАБ при МС за възлагане на функциите на заместник – председателя Д. И. за периода от 12.01.2021г. до завръщането на титуляра.

Не е основателно възражението за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неизясняване на относимите към бежанската история факти и обстоятелства. С жалбоподателя е проведено интервю, по време на което той е изложил причините за напускане на И.. Приета е справка за ситуацията в страната по произход, направен е анализ. Няма неизяснени факти и обстоятелства от значение за произнасянето по молбата за международна закрила. Спазен е чл. 75, ал. 2 от ЗУБ.

Правилно е приложен и материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода, че жалбоподателят не посочва причини за основателни опасения от преследване. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия,

които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца. Жалбоподателят по време на интервюто посочва, че никога не е бил арестуван, съден или осъден, не е имал проблеми със силите за сигурност, нито с официалните власти. Не членува в политически партии, никога не са му отправяни заплахи, никога не му е оказвано насилие. Посочва, че е участвал в протести в Б. и счита, че съществува реална опасност за живота му от страна на шиитските милиции, които имат влияние в столицата. Обосновано и законосъобразно административният орган е приел, че твърденията не са добре аргументирани и последователни. Семейството на С. Д. О. живее в Б., майка му е държавен служител в Централната банка на И., сестрите му учат. Той е завършил висше образование. Дори и да съществува конфликт с представители на шиитските милиции, той не е на такова ниво и с такъв интензитет, че да представлява преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Същевременно причина за напускане на страната по произход е и липсата на работа и възможност за реализиране по специалността, както и желание за специализация по фармация. Тези причини и цели за установяване в Европа, по-конкретно Германия, не са предпоставки за предоставяне на международна закрила. Относно статута на бежанец, обосновано и законосъобразно е прието, че общата обстановка в И., още повече в Иракски К., сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951 г., нито посочените лични причини за напускане на страната по произход. Чужденецът не сочи реални действия на преследване, предприети спрямо него. Той не е бил заплашван, нито пък насилван или изтезаван. На фона на изложените мотиви в бежанската история на лицето би могло да се направи обоснован извод, че в конкретния случай става въпрос за мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила. Спрямо иракския гражданин не е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а опасенията му от евентуални бъдещи заплахи са неоснователни. С. Д. О. не обосновава основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Спрямо него не е осъществено преследване по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Поради липса на предпоставките за предоставяне на бежански статут по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, искането за предоставяне на бежански статут законосъобразно е отхвърлено като неоснователно. Предвид данните за ситуацията със сигурността в Иракски К., в случая е приложим и чл. 8, ал. 8 от ЗУБ. Съгласно тази разпоредба, статут на бежанец може да не се предостави, когато в част от държавата по произход не са налице причини за основателно опасение от преследване спрямо чужденеца, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Жалбоподателят е кюрд и не съществува риск за него при заселване в Иракски К., видно от приетото за установено от фактическа страна по представената в

хода на съдебното производство Справка за актуалната обстановка в Иракски К..

Не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут. Няма данни, че С. Д. О. е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. От изложеното следва изводът, че той не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1 т.1 и 2 от ЗУБ.

По отношение на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ: В случая спрямо чужденеца не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009г. на съда в Л. по дело № С-465/07, на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО, силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила.

Наличието на заплаха по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ се установява, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт. Спрямо него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Обстановката в И. и Иракски К. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на жалбоподателя е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. От посочената справка не може да се направи обоснован извод, че И. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Инцидентите имат определени цели, насочени са към силите за сигурност и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Данните за Иракски К. дават основание за приложение на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба, хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Такава възможност съществува за територията на Иракски К., включително провинция С..

За жалбоподателя липсват предпоставки за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. б от ЗУБ, както и по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Не е приложима и забраната по 4, ал. 3 от ЗУБ за връщане на територията на страната по произход. Няма данни за заплаха за живота и свободата на чужденеца по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или за излагането му на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Д. О., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И. с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ“ кв.В. на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение № 485 от 01.02.2021г. на зачестник председател на ДАБ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: